

ABSTRACTS

Márton Gerő and András Vigvári: Workfare policies, redistribution, power relations in a local context

A widely accepted expectation that the crisis of the welfare state leads to austerity measures in redistributive policies. However, the scale of redistribution remains but the mechanisms, aims, and channels of redistribution are changing. According to these changes political aspects, such as maintaining the status quo or gaining more power, become increasingly important in the operation of the redistributive system. The authors show through two case studies how workfare policies are shaped by the power-structure of localities. Research was carried out by examining the data provided by the Hungarian Central Statistical Office and interviewing the local actors responsible for the development and execution of local workfare policies.

The two settlements developed significantly different workfare policies and models. While one emphasizes the welfare roles of workfare policies and therefore develops a workfare system which targets the stable, maintenance tasks related to the everyday operation of the local authorities, the other understands the workfare system as a resource for community development. In this second case the workfare system aims to carry out rural and community development projects. The authors argue that the structure of the local workfare system is shaped by the local power-structure: the first settlement has a competing political arena, while the second one has a hegemonic political structure.

Márta Fekete: Dementia and social sustainability

Dementia is a group of symptoms leading to the complete loss of ability to perform everyday activities, and it is affecting more and more people in aging societies like Hungary. Considering that it is not a curable disease, caring for people living with dementia is not primarily the responsibility of the health care system, but rather the social care system and the families. This is reflected in the cost ratios for the various forms of supply. However, from the perspective of society as a whole, not only economic factors are relevant. Dementia, as well as the challenge caused by other neurodegenerative diseases – although apparently affecting single families – has impact on the whole society, and many countries have already drawn up an action plan and even evaluated the results of their first programs. An indispensable part of maintaining individual and social well-being is a systematic, experience-based treatment of the problem of a disadvantaged community, especially if it has an intergenerational impact, as in the case of dementia.

Csaba Bálint, Péter Juhász and Imre Nyitrai: Training for leaders working in social services in Hungary

As a unique innovation not only in Hungary, but also in Europe, a compulsory executive training was introduced in 2018 for leaders working in the field of social services. Semmelweis University was appointed to be the key and leading partner of the Government for planning, founding and realizing the programme. The antecedents of the programme date back to decades, thus it is inevitable to summarize the values and principles underlining the evolution of the programme. The decisions to embed the changes of the educational system in legal terms led to a long-term reform of the social service system, therefore the study also examines why the social executive programme has become an official training, and why the Central Education Programme is also important for quality assurance. The transfer of the innovation into daily practice was preceded by a number of researches providing scientific basis for analysis as well as resulting in decisive impact on the development of the central educational content and on the content development of the Semmelweis University's Social Executive Programme. A summary of the first experiences of the training are presented in this article for the first time.

Péter Győri: At the edge of the homeless world. Begging and scavenging homeless people

Building on twenty years of empirical data collection, the paper analyses the characteristics of homeless people who engage in begging and scavenging. The analysis shows that homeless people who engage in these activities constitute a distinct subgroup of the homeless in terms of their housing, livelihood, socio-demographic background and everyday lives. In most of these dimensions, their position is more disadvantageous even in comparison to other homeless people. Besides street outreach services and certain daytime centers, the homeless assistance system, and in particular, homeless shelters have very little contact with them. Their visible everyday presence in public spaces might have a decisive influence on the public perception of the homeless, even though their characteristics are significantly different from those of the majority of homeless people.

Árpád Baráth: Cultural competence and social work

Social work today faces new waves of racism, collective violence, trafficking in humans, slavery and international mass migration. The major challenge is re-thinking the notion of cultural competence in social work and enabling its practitioners for effective communication in multicultural environment. The article offers insight into the nature of cultural competence as a social construct, its measurement and perspectives of development in the realms of social work, by setting into the focus the higher education of this profession.

CONTENTS

Studies

- 3 **Márton Gerő and András Vigvári:** Workfare policies, redistribution, power relations in a local context
- 31 **Márta Fekete:** Dementia and social sustainability

Hungarian Reality

- 54 **Péter Győri:** At the edge of the homeless world. Begging and scavenging homeless people
- 89 **Csaba Bálint, Péter Juhász and Imre Nyitrai:** Training for leaders working in social services in Hungary

Social Work

- 110 **Árpád Baráth:** Cultural competence and social work

SZERZŐINK FIGYELMÉBE!

1. A beküldött és a lap jellegének megfelelő írásokat szakértők bevonásával a Szerkesztőbizottság bírálja el. A közlésre benyújtott tanulmány még nem publikált és más folyóiratnál elbírálás alatt nem lévő, eredeti írásmű lehet.

2. A folyóiratban megjelent cikkek szerzői joga a Kiadót illeti, beleértve az interneten való megjelentetés jogát is.

3. A tanulmány szövegét Word-dokumentumban kérjük e-mailben megküldeni.

4. A szöveg első lapja a címlap, amelyen a szerző(k) neve, foglalkozása, végzettsége, munkahelyének megnevezése, e-mail címe, a cikk címe (alcíme) szerepeljenek és az esetleges köszönetnyilvánítások *-gal jelölt lapalji jegyzetben.

5. A szövegtörzshöz csak olyan lábjegyzetek kapcsolódjanak, amelyek a főszöveghez fűznek megjegyzéseket, kiegészítéseket stb. Pusztán irodalmi hivatkozásokat tartalmazó lábjegyzetek ne legyenek. A lábjegyzeteket lapalji jegyzetként kezeljük. Az irodalmi hivatkozások a főszövegben szerepeljenek a következő formában:

– ha a hivatkozott mű szerzője szerepel a szövegben, a név után zárójelben legyen a hivatkozott mű megjelenésének éve és szükség esetén a hivatkozott oldalszám(ok), pl.: Piroska (1999: 15–16);

– egyéb esetekben (idézet stb.) zárójelben szerepeljen a szerző(k) neve, a megjelenés éve és szükség esetén a hivatkozott oldalszám(ok), pl.: (Tóbiás–Benedek 1999: 13).

6. A szövegben szereplő táblázatokat számozva, címmel ellátva kérjük. A táblázatok címe, az oszlopok és sorok megnevezése, a magyarázatok a cikk nyelvén íródjanak. Nem fogadjuk el tehát az adatelemző, adatfeldolgozó programokból kikerült nyers, szerkesztetlen, a szövegbe pusztán beillesztett táblázatokat. Amennyiben a szerző ábrát kíván közölni, ezt külön lapon, a kívánt formában megrajzolva kérjük leadni. A diagramokat szerkeszthető formában is kérjük (pl. Excel).

7. A szövegtörzs után, külön lapon kezdve kérjük az irodalomjegyzéket. Az irodalomjegyzék a szerzők neve szerint betűrendben tartalmazza a szövegtörzsben és a lábjegyzetben hivatkozott teljes irodalmat oly módon, hogy a szövegbeli hivatkozásokat az irodalomjegyzékben azonosítani lehessen. Az irodalomjegyzék ne tartalmazzon a szövegben nem hivatkozott művet. Az irodalmi hivatkozásokat az alábbiak szerint kérjük megadni:

– könyv: Szerző(k) (a megjelenés éve): *A mű címe*. A kiadás helye: a kiadó neve;

– folyóiratcikk: Szerző(k) (a megjelenés éve): A cikk címe. *A folyóirat neve*, az évfolyam sorszáma (a szám sorszáma), a cikk kezdő és befejező oldalszáma;

– gyűjteményes kötetben szereplő írás: A szerző(k) neve (a megjelenés éve): A cikk címe. In *A gyűjteményes kötet szerkesztőjé(i)nek neve (szerk., vagy ed(s), vagy Hrg.)*: A kötet címe. A kiadás helye: a kiadó neve, a hivatkozott írásmű kezdő és befejező oldalszáma.

– Több szerző esetén a neveket gondolatjellel (–) kössék össze. Legfeljebb három szerző nevét adják meg, ha több szerző van, akkor az első szerzőnév után et al.-t írjanak.

– Az internetes hivatkozásokat az utolsó megtekintés időpontjával egészítsék ki, pl.: (utolsó letöltés: 2014. 05. 05.)

8. Külön lapon kérjük mellékelni a tanulmány legfeljebb 200 szót tartalmazó tartalmi összefoglalóját (abstract) magyar és angol nyelven.